

eller 25 Øre. Dette Forslag er i Folketinget ændret derhen, at der for Personbefordring paa 2den Klasse er foreslaaet en Forhøjelse af 30 pCt., hvorved man gaar ud fra, at Biletprisen paa 1ste Klasse som hidtil skal vedblive at være lig med en 3die Klassen Bilet plus en 2den Klassen Bilet. Der opstaar derved det ejendommelige Forhold, at Prisen paa en 1ste Klassen Bilet ikke faar procentvis saa stor en Forhøjelse som en 2den Klassen Bilet. I Forslaget, saaledes som det blev fremsat i Folketinget, var der foreslaaet en Begrænsning af Takstforhøjelsen for Personbefordringens Vedkommende i Nærtrafikken, saaledes at Takster paa indtil 35 Øre kun skulde forhøjes med 5 Øre. Dette har man ønsket i Folketinget at udvide saaledes, at Betalingen af 3die Klassen Bilet, af Paalydende indtil 50 Øre, kun forhøjes med 5 Øre, hvorimod Takstforhøjelsen for 2den Klasse indtræder uden Hensyn til, om det er en billig eller dyr Bilet. Denne Takstforhøjelse er kalkuleret til at skulle indbringe et Beløb af ca. 12 Mill. Kr., idet der derved er taget Hensyn til, at Forhøjelsen vil formindske Trafikkens Omfang i nogen Grad. Men jeg maa, som jeg allerede gjorde det ved Fremsettelsen i Folketinget, tage alt muligt Forbehold med Hensyn til, hvorvidt disse Tal kommer til at holde Stik, da der jo i det hele er megen Usikkerhed til Stede med Hensyn til Trafikkens Omfang i den nærmeste Tid.

Samtidig med dette Forslag blev der i Folketinget fremsat et Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer. Dette Forslag gaar ud paa at forhøje Portoer for indenrigske Pakkeforsendelser og Postoprævninger samt Forsikringspræmien for indenrigske Pengebreve og Pakker med angiven Værdi med 5 Øre for hver Forsendelse. Dette Forslags Fremkomst er i alt væsentligt en Konsekvens af Takstforhøjelsen for Statsbanernes Vedkommende, idet disse som bekendt befordrer Frimærkepakker til en Takst, der er af omtrent samme Størrelse som Taksten for Postpakker. Men medens man for Jernbanefrimærkepakker kun har en Takst, nemlig 25 Øre, har man for Postpakkers Vedkommende 2 Takster, een for de mindre paa 20 Øre og en for de større paa 30 Øre. Da nu Frimærkepakkerne for Statsbanernes Vedkommende forhøjes til 35 Øre, har man fundet det naturligt og nødvendigt ogsaa at forhøje Portoer for Postpakker med 5 Øre, altsaa

til henholdsvis 25 og 35 Øre. Samtidig med denne Forhøjelse er det Meningen administrativt at gennemføre en Forhøjelse af den lokale Tryksagsporto, som nu er 2 Øre, med 1 Øre til 3 Øre. Disse Forhøjelser antages i alt at ville indbringe et Beløb af 870,000 Kr. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale disse Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Jørgen Berthelsen: Med Hensyn til Forslaget til Lov om midlertidig Forhøjelse af Statsbanernes Takster kan man vistnok med Sandhed sige, at sent er bedre end aldrig. De forhøjede Takster kommer dog kun til at dække en Brøkdelen af de forøgede Udgifter, som Statsbanerne har haft i Krigsaarene. Alene Kullene er jo ca. 10 Gange saa dyre, som de var i 1913—14. Venstre har jo ved flere Lejligheder tidligere fremsat Ønsker om en Forhøjelse af Statsbanernes Takster, men Ministeren har ikke førend nu fremsat noget Forslag derom. Denne Ministerens Stilling har haft stor Indflydelse ogsaa paa Privatbanernes økonomiske Resultat, saaledes at flere af de Baner, som i særlig Grad er afhængige af Statsbanernes Takster, ikke alene ikke har haft noget Udbytte, men endogsaa har haft betydeligt Underskud paa Driften trods en meget stærk Indskrænkning af Toggangen. Med Hensyn til Lovforslaget, som det nu foreligger, vil jeg gerne have Lov til at sige, at den Ændring, der er sket nede i Folketinget vedrørende Nærtrafikken, er vi Tilhængere af og kan give vor Tilslutning til.

Jeg vil gerne have Lov til at sige et Par Ord angaaende Havnebanefragten, som er fastsat i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 § 64. Efter denne Paragraf kan der kun opkræves højst 1 Kr. 25 Øre pr. Vogn uden Hensyn til dens Bæreevne eller Belastning. En Forhøjelse af 25 pCt. paa denne Post er efter min Mening for lidt. Det Arbejde, der af Statsbanerne udføres paa de fleste Havnebaner, og den Tid, der medgaar dertil, staar ikke i noget rimeligt Forhold til den Betaling, de faar. Det værste ved denne Ordning er maaske den Tid, der gaar til Spilde ved, at Vognene ikke kan være disponible for Trafikanterne, idet Rangeringen fra Banegaarden til Havnen, inden Læsningen kan paabegyndes, og Rangering igen fra Havnen til Statsbanestationen i Regelen tager dobbelt saa megen Tid, som hvis Vognene læsses paa Jernbanestationen. Betalingen for